

ogibajo. Sovraštva tašč in zetov, ki govore o njem naši šaljivi listi in pripovedke, mi ni treba obširneje omenjati. —

Miti in pripovedke pa so tudi očuvale sliko življenskih razmer, kakršne so bile v oni dobi, iz katere sta mit in pripovedka. Miti skoraj vseh narodov so ohranili spomin na ono dejstvo, da je vladalo materinsko pravo in materinsko nasledstvo, predno je nastopil novi pravni red in nova organizacija.

(Konec prih.)

Spomini.

In zajokali so tihi večeri
in zaihtele so črne noči —
v duši so vstajali bolni spomini
davno preteklih mi dni.

In ponavljala mi usta drhteča
bridke besede so v bridko slovó:
„Ljubica — ljubica — zdrava ostani,
k tebi nikdar več mene ne bo!“

Tihozor.

He, kdo ve . . .

Tvoja skrbna gospa mamá
je zvedela vse in se jezila,
pa ti je o zmotah srca
in zapovedih božjih govorila.

Tvoja skrbna gospa mamá
bi ti rada bankirja dobila,
da bi bila v zlatu vsa
in se v ekvipaži vozila.

Bankirja in rodoljuba celó!
He, kdo ve — kot strgan študent
bom rabil še kake podpore!

Alojzij Gradnik.

